

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 323/04-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. januára 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho a zo sudcov Jána Auxta a Juraja Horvátha v konaní o sťažnosti Ľubomíra Hrkeľa a Viktora Hrkeľa, obaja bytom S. Š., zastúpených advokátkou JUDr. M. B., P., ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 615/96, za účasti Okresného súdu Poprad, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ľubomíra Hrkeľa a Viktora Hrkeľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 615/96 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Poprad **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 615/96 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Lubomírovi Hrkeľovi **p r i z n á v a** primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Poprad **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Viktorovi Hrkeľovi **p r i z n á v a** primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Poprad **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 323/04 z 20. októbra 2004 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť Lubomíra Hrkeľa a Viktora Hrkeľa, obaja bytom S. Š. (ďalej len „s'ťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. M. B., P., ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 615/96.

Zo s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovatelia podali 9. júla 1996 okresnému súdu návrh, ktorým sa domáhali voči žalovaným zaplatať finančnej čiastky z titulu náhrady škody.

S'ťažovatelia uviedli, že ku dňu podania s'ťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie v ich právnej veci právoplatne skončené.

V sťažnosti sa sťažovatelia domáhali, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a súčasne žiadali, aby im ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk pre každého z nich.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr.13/ÚS/04 doručeným ústavnému súdu 2. decembra 2004, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Návrh na začatie konania navrhovateľa 1.) Lubomíra Hrkeľa, bytom S. Š., a 2.) Viktora Hrkeľa, bytom S. Š. o zaplatenie u navrhovateľa v 1.) rade 221.184,- Sk, u navrhovateľa v 2.) rade 95.600,- Sk proti odporcovi M. M., bytom S. Š. bol doručený tunajšiemu súdu dňa 9. 7. 1996 a je vedený pod č. k. 8 C 615/96 v senáte JUDr. K.

Úkony vo veci:

- 16. 7. 1996 - uznesenie o preúčtovaní súdneho poplatku vo výške 12.671,- Sk vedený pod Sup. obyv. 218/96 do spisu 8 C 615/96

- 17. 7. 1996 - pripojený spis OO PZ Poprad č. ČTS PZ 1391/94 vylúčením zo spisu 8 C 342/96

- 17. 7. 1996 - pokyn na doručenie žaloby odporcovi s výzvou na vyjadrenie v lehote 20 dní (žaloba doručená 29. 7. 1996)

- 8. 8. 1996 - žalovaný oznámil súdu, že si zvolil advokáta a žiadal o predĺženie lehoty na písomné vyjadrenie do začiatku septembra 1996

- 13. 8. 1996 - pokyn sudca na predloženie veci po uplynutí 15. 9. 1996

- 27. 8. 1996 - žalovaný predložil písomné vyjadrenie k veci a plnomocenstvo na zastúpenie pre JUDr. M., advokáta

- 10. 9. 1996 - súd vo veci nariadil pojednávanie na 2. 10. 1996

- 2. 10. 1996 - žalobca v 1.) rade predložil plnomocenstvo na svoje zastúpenie pre JUDr. L. O., komerčného právnika. Na pojednávaní boli prítomní všetci účastníci konania. Zástupca žalobcu požiadal o pripustenie zmeny petitu, čo súd uznesením na pojednávaní pripustil. Pojednávanie bolo odročené na neurčito, uložená povinnosť účastníkom do 15 dní predložiť návrhy na dokazovanie

- 10. 10. 1996 - zástupca žalobcu v 1.) rade navrhol vypočúť svedkov, predložil listiny
- 17. 10. 1996 - zástupca žalobcu doplnil ďalších svedkov, ktorých žiadal vypočúť
- 23. 5. 1997 - súd vytýčil termín pojednávania na 23. 6. 1997 a predvolal účastníkov konania a navrhovaných svedkov
- 18. 6. 1997 - žalovaný písomne navrhol predvolať svedkov
- 23. 6. 1997 - na pojednávaní boli prítomní všetci účastníci konania. Boli vypočúti navrhnutí svedkovia žalobcami. Pojednávanie bolo odročené na 25. 7. 1997 za účelom vypočutia ďalších svedkov. Účastníci vzali termín pojednávania na vedomie.
- 27. 6. 1997 - súd vyžiadal od Slovenskej poisťovne, a. s., mests. pob. Poprad likvidačný spis
- 9. 7. 1997 - Slovenská poisťovňa a. s., mests. pob. Poprad predložila súdu žiadany spis
- 25. 7. 1997 - na pojednávaní boli prítomní všetci účastníci konania a predvolaní svedkovia. Pojednávanie bolo odročené z dôvodu neprítomnosti predsedníčky senátu pre nemoc
- 2. 4. 1998 - bolo nariadené ďalšie pojednávanie, boli predvolaní svedkovia. Termín bol určený na 22. 4. 1998
- 22. 4. 1998 - žalobcovia splnomocnili svojím zastupovaním JUDr. M. B., komerčnú právničku. Na pojednávaní boli prítomní všetci účastníci konania, boli vypočúti ďalší svedkovia. Pojednávanie bolo odročené s tým, že účastníci do 10 dní písomne predložia ďalšie návrhy na dokazovanie
- 29. 4. 1998 - žalobcovia podaním z 28. 4. 1998 zmenili žalobný návrh a žiadali priznať 219.684,- Sk a 74.100,- Sk. Navrhli vykonať znalecké dokazovanie
- 29. 3. 2001 - súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zisťovania príčin požiaru znalcom Ing. H.
- 13. 6. 2001 znalec Ing. H. predložil znalecký posudok
- 25. 6. 2001 - opatrením predsedu súdu dňom 2. 7. 2001 vec bola pridelená do senátu Mgr. M. G.

- 25. 2. 2002 - súd vyzval účastníkov, aby sa k stanovisku znalca vyjadrili a navrhli dôkazy, ktoré žiadajú vo veci vykonať. Účastníkom bola doručená výzva spolu so znaleckým posudkom

- 15. 3. 2002 - k znaleckému posudku sa vyjadril JUDr. M.

- 7. 5. 2002 - súd opätovne doručoval listiny Viktorovi Hrkeľovi, pretože na adrese P. ho nebolo možné zistiť

- 3. 6. 2002 - žalobcovia predložili stanovisko k znaleckému posudku vrátane ďalších listinných dôkazov

- 2. 7. 2002 - vo veci súd nariadil termín pojednávania na 20. 9. 2002

- 23. 7. 2002 - žalobca Ľubomír Hrkeľ žiadal zrušiť termín pojednávania určený na 20. 9. 2002, pretože bude odcestovaný v zahraničí

- 9. 9. 2002 - z pojednávania na 20. 9. 2002 sa ospravedlnila JUDr. B.

- 16. 9. 2002 - žalobca Viktor Hrkeľ žiadal o zmenu termínu pojednávania z dôvodu neúčasti svojej ale aj Ľubomíra Hrkeľa a JUDr. B.

- 20. 9. 2002 - pojednávania vo veci sa žalobcovia a ani právna zástupkyňa nezúčastnili. Prítomní boli len žalovaný a jeho advokát. Pojednávanie bolo odročené na 13. 12. 2002

- 20. 9. 2002 - súd vyzval JUDr. O. o informáciu, či vo veci zastupuje Ľubomíra Hrkeľa. Súd vyzval Slovenskú poisťovňu a. s. o informáciu, či vo veci budú konať ako vedľajší účastník

- 30. 9. 2002 - JUDr. O. oznámil, že v konaní plnú moc vypovedal

- 21. 10. 2002 - Slovenská poisťovňa a. s. oznámila, že vo veci nebudú vystupovať ako vedľajší účastník

- 13. 12. 2002 - pojednávanie vo veci, prítomní všetci účastníci konania aj právni zástupcovia. JUDr. M. vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Mgr. G. Pojednávanie bolo odročené za účelom vysporiadania sa s touto námietkou na neurčito.

- 16. 12. 2002 - JUDr. M. nahliadol do spisu

- 18. 12. 2002 - JUDr. M. podrobne odôvodnil námietku zaujatosti vo vzťahu k Mgr. G. a namietal nezákonný postup pri odňatí veci JUDr. K. a pridelenie veci Mgr. G.

- 20. 1. 2003 - Mgr. G. sa vyjadrila k námietke zaujatosti

- 30. 1. 2003 - opatrením predsedu Okresného súdu v Poprade vec bola na ďalšie konanie pridelená do senátu JUDr. K.

- 30. 12. 2003 - súd vo veci nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom Ing. M. M.

- 12. 1. 2004 - opatrením predseda súdu podľa § 2 ods. 2, 4 vyhl. č. 66/1992 Zb. a podľa rozvrhu práce pridelil vec na 6 mesiacov od 1. 1. 2004 do senátu JUDr. B., pretože JUDr. K. od 1. 1. 2004 vykonávala stáž na KS v Prešove.

- 20. 4. 2004 - znalec predložil súdu znalecký posudok (predchádzalo telefonické ospravedlnenie za nedodržanie lehoty v dôsledku absolvovania rekondičného pobytu)

- 21. 4. 2004 - súd dal pokyn na doručenie znaleckého posudku účastníkom konania s výzvou, aby sa k nemu do 5 dní písomne vyjadrili. Vec bola predložená vyššiemu súdnemu úradníkovi na vyúčtovanie znaleckej odmeny

- 30. 4. 2004 - k znaleckému posudku zaslal vyjadrenie JUDr. M.

- 3. 5. 2004 - k znaleckému posudku zaslali vyjadrenie žalobcovia

- 6. 5. 2004 - k znaleckému posudku zaslala vyjadrenie JUDr. B.

- 31. 5. 2004 - súd vyhotovil uznesenie o vyúčtovaní znaleckej odmeny a doručil ho dotknutým osobám. Uznesenie sa stalo právoplatné 29. 7. 2004

- 1. 7. 2004 - opatrením predsedu súdu vec v dôsledku predĺženia stáže JUDr. K. bola ponechaná do 31. 12. 2004 v senáte JUDr. B.

- 23. 8. 2004 - súd nariadil pojednávanie na 9. 11. 2004

- 9. 11. 2004 - súd vykonal vo veci pojednávanie. Prítomní boli všetci účastníci konania. Účastníci sa podrobne vyjadrovali ku kontrolnému znaleckému posudku. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že k námietkam žalovaných JUDr. B. zaujme písomné stanovisko

- 15. 11. 2004 - JUDr. B. predložila súdu svoje vyjadrenie k pojednávaniu dňa 9. 11. 2004

- 23. 11. 2004 - bola vyzvaná JUDr. B., aby súdu predložila ešte jednu kópiu podania z 15. 11. 2004

Vec nie je právne zložitá, pretože sa na ňu vzťahujú právne predpisy, ktorých ustanovenia sú ustálené aj vo forme judikatúry. Ide však o skutkovo náročnú vec, keď

na preukázanie príčiny vzniku požiaru jednoznačne neodpovedali ani dva znalecké posudky a výpovede svedkov sú taktiež rôzne.

Pri hodnotení veci neboli zistené prekážky postupu konania podľa § 107 a nasl. O. s. p.

Sťažovatelia sa síce riadne na každé pojednávanie dostavia, avšak okrem svedkov, ktorých žiadali vypočuť na príčiny vzniku požiaru a ktorí svedkovia túto príčinu jednoznačne neručili, nenavrholi žiaden dôkaz na preukázanie výšky uplatneného nároku.

Prieťahy procesným súdom spôsobené neboli a vybavovanie veci považujeme v primeranej lehote. Ojedinelá nečinnosť súdu je spôsobená najmä vysokým počtom vecí v senátoch všetkých konajúcich sudcov a nedostatočným personálnym obsadením súdu. Aj napriek tomu súd vykonával všetky úkony smerujúce k nariadeniu pojednávania a rozhodnutiu veci aspoň čo do základu nároku.“

Obsah spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené vo vyjadrení jeho predsedu z 24. novembra 2004, a preto ústavný súd poukazuje len na úkony uvedené v tomto vyjadrení, ktoré považuje za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“.

V súlade so svojou judikatúrou ústavný súd už vyslovil (napr. IV. ÚS 253/04), že: „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje.“

K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Preto je základnou povinnosťou súdu a sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Samosudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3).

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že spory o náhradu škody tvoria bežnú súčasť agendy všeobecných súdov, pričom rozhodovanie týchto sporov je možné oprieť o rozsiahlu a stabilizovanú judikatúru. Okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti poukázal na skutkovú zložitosť veci. Vzhľadom na potrebu jednoznačného ustálenia príčiny požiaru, ktorým bola spôsobená škoda, a nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania, ako aj kontrolného znaleckého skúmania je možné pripustiť určitú skutkovú zložitosť veci, však vychádzajúc zo samotnej dĺžky konania, jeho priebehu a najmä z doteraz dosiahnutých výsledkov nebolo možné vyvodit' záver, že by skutková zložitosť bola takou okolnosťou, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená v súvislosti s doterajšou dĺžkou konania.

2. Zo správania sťažovateľov ako účastníkov konania ústavný súd nezistil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' ich podiel, resp. podiel ich právnych zástupcov na vzniku zbytočných priet'ahov v konaní. Sťažovatelia sa zúčastnili všetkých nariadených pojednávaní vo veci, s výnimkou pojednávania nariadeného na 20. september 2002, neúčast' na ktorom však v dostatočnom časovom predstihu ospravedlnili, a svojím správaním neprispeli k predĺženiu, resp. spomaleniu priebehu konania.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu.

Konanie, ktoré od podania žaloby 9. júla 1996 prebieha na okresnom súde už viac ako 8 rokov, je podľa zistení ústavného súdu poznačené obdobiami zbytočných priet'ahov. Prvými obdobím poznačeným priet'ahmi bol časový úsek od 17. októbra 1996, keď zástupca žalobcu navrhol vypočuť ďalších svedkov, do 23. mája 1997, keď okresný súd nariadil termín pojednávania, a od 25. júla 1997, keď pojednávanie bolo odročené pre chorobu sudkyne, do 2. apríla 1998, keď bolo nariadené ďalšie pojednávanie vo veci. Najdlhšie

trvajúce obdobie poznačené zbytočnými priet'ahmi v dĺžke takmer troch rokov bolo medzi 22. aprílom 1998, keď sa uskutočnilo pojednávanie pred okresným súdom vo veci, a 29. marcom 2001, keď ako nasledujúci úkon bolo vydané uznesenie sp. zn. 8 C 615/96, ktorým bolo nariadené znalecké dokazovanie. Ďalším obdobím nečinnosti v dĺžke 8 a pol mesiaca je obdobie od 13. júna 2001, keď súdny znalec doručil okresnému súdu vyjadrenie, v ktorom oznámil, že *„nie je možné dodatočne určiť bezprostrednú príčinu vzniku požiaru“*, do 25. februára 2002, keď konajúci zákonný sudca dal pokyn, aby vyjadrenie znalca bolo doručené účastníkom konania. Aj obdobie od 31. januára 2003, keď opatrením predsedu okresného súdu bola vec pridelená inému zákonnému sudcovi, do 30. decembra 2003, keď nový zákonný sudca nariadil kontrolné znalecké dokazovanie, je potrebné hodnotiť ako časový úsek, v ktorom došlo k zbytočným priet'ahom v konaní. Celková doba zbytočných priet'ahov v konaní v dôsledku nečinnosti okresného súdu je viac ako 5 a pol roka.

Nemožno teda akceptovať stanovisko okresného súdu uvedené v jeho vyjadrení, že v okolnostiach prípadu ide o ojedinelú nečinnosť, ktorá *„je spôsobená najmä vysokým počtom vecí v senátoch všetkých konajúcich sudcov a nedostatočným personálnym obsadením súdu“*.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, nezabavuje štát zodpovednosti za priet'ahy v súdnom konaní (napr. I. ÚS 76/03, II. ÚS 26/03).

Vyššie uvedený postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu § 100 ods. 1 OSP tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je na ňom vedené pod sp. zn. 8 C 615/96, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, prikázal mu (napriek tomu, že sťažovatelia sa toho nedomáhali), aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzajú sťažovatelia domáhajúci sa rozhodnutia okresného súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Podľa ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti žiadali aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 000 Sk pre každého z nich z dôvodov uvedených v ich sťažnosti. Okrem iného poukázali na to, že oprava ich rodinného domu po požiari si vyžiadala „investície vo výške cca 300 000,-- Sk“, a súčasne uviedli, že postupom súdu poznačeným zbytočnými prietahmi im vznikla finančná ujma. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 615/96, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 50 000 Sk pre každého zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť účastníkovi konania, aby úplne alebo čiastočne uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. V danom prípade ústavný súd úspešným sťažovateľom úhradu trov konania nepriznal, pretože si ju právny zástupca neuplatnil a trovy konania ani nevyčíslil.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2005